

LOPEIA FILM
OG
LANDSFORENINGEN
TIL KRÆFTENS BEKÆMPELSE
PRÆSENTERER

DE
GYLDNE
DAGE

De gyldne dage

*Den danske amatørfilm fra
Amerikas farverige fortid*

POUL E. MØLLER OG JØRGEN O. WILSDAHL

præsenterer

SYDSTATSFILMEN I PRAGTFULDE FARVER

De gyldne dage

skabt og spillet af amatører fra

LOPEJA FILM

Instruktion og iscenesættelse

..... Poul E. Møller

Kamera

..... Jørgen O. Wilsdahl

Specielle effekter

..... Kurt Unger
..... Mogens Hillestoft
..... Erling Jensen

Instruktørass.

..... Finn Dittmer

Make up

..... Lise Hardt

Frisurer

..... Anne Lis Larsen
..... Rud Pedersen

Jeanettes kjoler og hatte

..... Jutta Gravang

Danseinstruktør

..... K. B. Andersen

Historisk rådgiver

..... Den amerikanske Ambass.

Dragter

..... Alhambra

Produktion under ledelse af

..... Poul E. Møller
..... Jørgen O. Wilsdahl

FILMEN ER OPTAGET I KODACHROME

PERSONERNE

Wade Hampton, EN EVENTYRER

..... Bjørn Olsen

Jeanette Tarletonn, EN GODSEJERDATTER

..... Merete Ebbensgård

Melli Elsing, EN BLID KVINDE

..... Lise Hardt

Lesley Grant, EN DRØMMER

..... Peo Friis

Massi, EN TRO MULATPIGE

..... Scenia Chvicky

Charles Elsing, EN LØJTNANT

..... Poul E. Møller

Gerald Tarletonn, EN GODSEJER

..... Magnus Petersen

Ellen Tarleton, EN HUSFRUE

..... Eva Lybbers

Susanne Hampton, DATTER AF JEANETTE

OG WADE

.. Annette Møller Pedersen

India Grant, FRUEN TIL TWELVE O'AKS

..... Edith Gjol

Ulysses S. Grant, EN NORDSTATSGENERAL

..... Mogens Damm

Walter Hamilton, EN LÆGE

..... Christian Jensen

Fanny Wilkes, EN KUSINE

..... Anne Lis Larsen

Lorena Wilkes, EN KUSINE

..... Åse Jensen

Nannet Watling, EN TANTE

..... Jutta Gravang

Johnny Watling, EN ONKEL

..... Jørgen O. Wilsdahl

All Steward, EN KURER

..... Jørgen Olsen

Grandt Svilland, EN DOMMER

..... Leif Garhusen

Vallerie Watson, EN PIGE

..... Vera Rasmussen

Johnny Grant, SØN AF LESLEY OG MELLI

... Niels Peder Nedergård

2 Yankee

..... Arne Olsen

..... Finn Dittmer

En soldat, EFTER KRIGEN

..... Bent Wilsdahl

Førerparret, VED BALLET

..... Lone Petersen

..... Svend Manfeldt

3 Can-can piger, I SALOON BLACK COTTON

..... Annet Nielsen

..... Bente Petersen

..... Hanne Petersen

ENDVIDERE MEDVIRKER

Sårede soldater i Atlanta

Ridende soldater ved Gettysburg

Gæster ved festen på Twelve Oaks

Dansere ved ballet i Atlanta

Heste fra Damms Rideskole

Heste fra Mattsons Rideskole

Dansere fra K. B. Andersens Danseskole

Studenter fra ungdomskollegier

Bornholms Travstutteri

HANDLINGEN FOREGÅR

På familien Tarletonns plantage »Stonewall«.

På familien Grants gods »Twelve O'aks«.

I Georgias hovedstad Atlanta.

Ved Gettysburg i Pennsylvania.

Handlingen foregår i tiden fra 1861 - 1910.

Amerika 1861

i den amerikanske sydstat Georgia. På den vældige bomuldsplantage »Stonewall« bor den rige, aristokratiske familie Tarletonn. Man forbereder sig til den årlige havefest, der afholdes på nabogodset »Twelve O'aks« den næste dag.

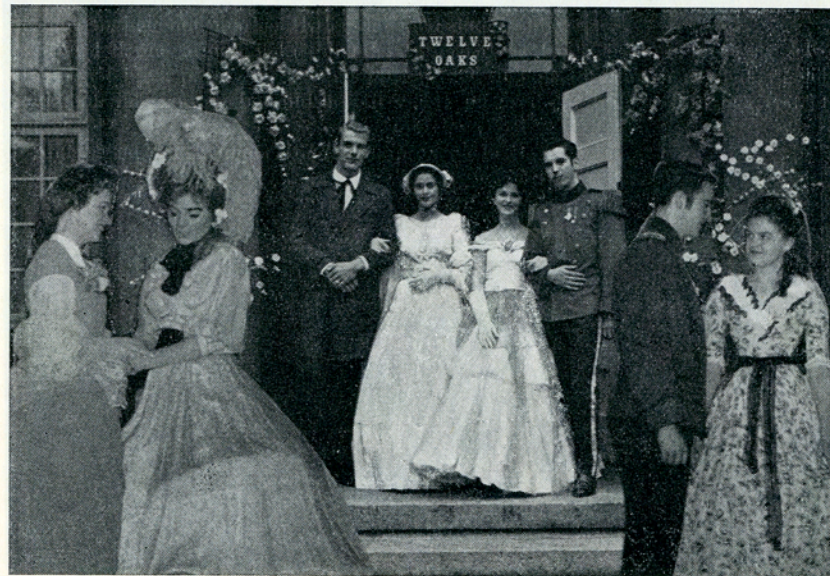
For familiens temperamentsfulde 18-årige datter Jeanette har festen en særlig betydning, da hun derved får lejlighed til at møde sønnen på »Twelve O'aks«, den unge Lesley Grant, som hun er grænseløst forelsket i og ønsker at vinde.

Ved festen viser det sig imidlertid, at Lesley har forlovet sig med den smukke Melli Elsing, hvem han, trods et større skænderi med Jeanette, ikke har i sinde at svinge.

I raseri over at være blevet forsmået vælger Jeanette den første den bedste,

Far og datter på den vældige plantage »Stonewall« i Sydstaterne.

Ved den pragtfulde havefest på nabogodset mødes Lesley, Melli, Jeanette og Charles.

der viser hende interesse, og da løjtnant Charles Elsing, en broder til Melli Elsing, bejler til hende, siger hun omgående ja.

Festen afbrydes brat ved meddelelsen om borgerkrigens udbrud.

Kort efter brylluppet falder Charles Elsing ved en rekognoscering bag fjendens linier. Dette tager dog ikke særlig hårdt på Jeanette. En månedstid senere, skønt enke og klædt i sort, er hun det strålende midtpunkt ved velgørenhedsfesten i Atlanta. Til stede ved festen er også eventyreren Wade Hampton. Han er den eneste, der opnår at danse med Jeanette på grund af sin charme og selvsikre optræden. Inden ballet er forbi, lover han Jeanette, at han vil fri til hende, når det rette øjeblik viser sig.

Krigen mellem Nord- og Sydstaterne går nu ind i sin afgørende fase. Præsident Abraham Lincoln ønsker en hurtig afslutning på krigen. Derfor giver han sin øverstbefalende general Sherman fuldstændig frie hænder over for Nordstatshæren. Den enorme hær tromler derefter Sydstats-armeene over ende. Da de når til Atlanta, sønderbomber de byen. Det lykkes dog den tilbageblevne Jeanette at slippe ud af byen hjulpet af Wade Hampton.

Da Wade imidlertid omgående vil melde sig til Sydstatshæren, må Jeanette drage alene den lange vej til sit fædrende gods »Stonewall«. Hertil ankommer hun pjaltet og forkommen. På vejen har hun passeret det nedbrændte »Twelve O'aks«. På »Stonewall« mødes hun kun af gru og elendighed. Begge sine forældre har hun mistet. Det meste af den før så skønne bygning ligger hen i ruiner. På de omkringliggende marker flyder det med døde soldater.

Midt i denne armod vokser hendes bitterhed og trods, og hun lover sig selv, at hun vil blive på godset og genopbygge det til dets fordums herlighed. Så let er det nu ikke, og da bomuldshøsten senere på året slår fejl, er hun lige ved at opgive.

Men så en dag kommer Wade Hampton på besøg ...

Man nyder den sorgløse, romantiske tilværelse kort før Borgerkrigens udbrud.

Endnu morer befolkningen sig i Syden ved det store bal i Atlanta.

Sårede soldater fra slagmarken.

Wade hjælper Jeanette og Melli ud af det brændende Atlanta.

DET ER FILM

men det var virkelighed...

Det vældige land »Amerika« lå delt i to, Nord og Syd, »Nordstaterne« var fabrikernes og den moderne tekniks forjættede land, hvor de store formuer blev skabt, og hvor alle deltog aktivt i modstanden mod slaveriet.

»Sydstaterne« derimod var et landbrugsland med vældige bomuldsmarker. Her var befolkningen romantikere, der holdt stejlt på deres ære, og ejede slaver, disse var nødvendige på plantagerne og her slog man fast: »Slaveri er ingen national ulykke – det er nationens fordel«.

Det var denne uenighed og Abraham Lincolns indtræden som præsident, der styrkede den voksende spænding mellem Nord- og Sydstaterne. I syd ville de ikke acceptere ham som præsident, de ville i det hele taget ikke være med mere. Så udtrådte Sydstaterne af unionen og dannede Amerikas confedererede stater. De følte det som en trusel, at Abraham Lincoln sagde: »Et hus, som er splidagtig med sig selv, kan ikke bestå. Jeg tror ikke, at denne nation for altid kan være delt i slavestater og frie stater. Jeg venter ikke unionens opløsning; jeg venter ikke at huset skal falde sammen. Men jeg venter, at nationens splittelse skal ophøre. Der er kun to muligheder. Enten vil slaveriets modstandere standse dets videre udbredelse, eller også vil slaveriets tilhængere gennemtvinge dets lovlighed i alle stater, de gamle såvel som de nye, nordstaterne såvel som sydstaterne«. Og disse ord fik krigen til at bryde ud. Den 12. april faldt det første skud ved »Fort Sumter« udenfor Charlestons havn i South Carolina.

Man har sagt, at det amerikanske folk i denne krig måtte bøde forfærdeligt for sin dårskab, stolthed og uvidenhed. Krigen varede ikke, som man troede 2-3 måneder, men 4 år. Overalt faldt tragediens sorte skygge, den skygge, der altid falder over en krig, som udkæmpes mellem brødre. Øverstkommanderende for confederationens samlede styrker var general Robert E. Lee. Han var elsket af sine soldater, hans militære geni og ædle karakter fik dem til at holde ud i fire år.

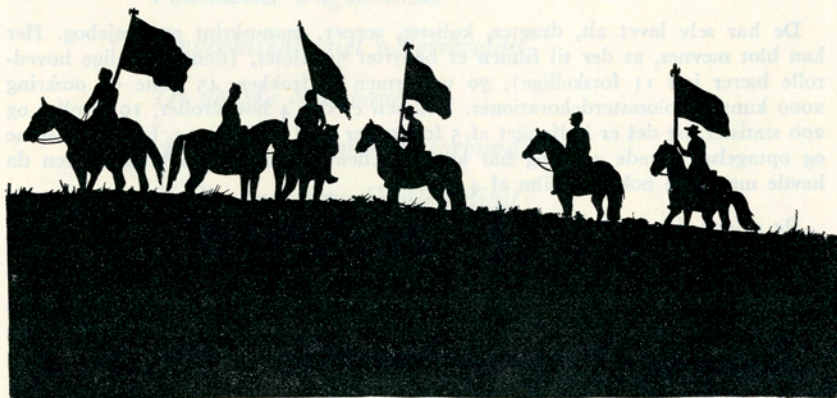
I marts 1862 stod et af krigens afgørende slag. Forud havde general Lee udsendt spejdere for at finde unionshærens forposter, det er en sådan scene, man viser i filmen. Desværre blev disse spejdere dræbt inden de nåede tilbage og fik meldt, at 2 km derfra ventede fjenden med en hær på 50.000 mand. Slaget varede i tre dage og endte med en strålende sejr til de confedererede, men krigslykken vendte pludselig, og nu fulgte to år fulde af gru og elendighed.

Som afslutning på krigen satte Lincoln den berygtede general W. T. Sherman til at føre vest-armeen. Hans motto var: »Krig er et helvede«, dermed mente han, at krig må være et helvede. Han indførte skånselsløs behandling af civilbefolkningen. Han var kold og hård og kun indstillet på en ting: At nå sit mål, målet var denne gang Georgia.

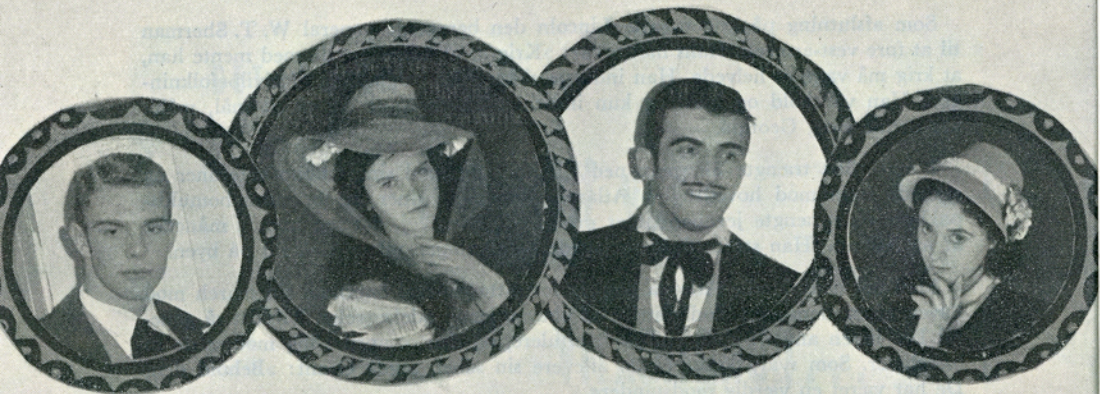
I maj 1864 trængte Sherman ned i denne stat med sine 60.000 veteraner og rykkede frem mod hovedstaden Atlanta. Rygende ruiner, nedbrændte bomulds-pakhuse og sprængte jernbanelinier markerede hans vej, det tog ham 4 måneder at nå Atlanta. Han stormede den, jagede befolkningen ud og stak ild på byen.

Med det nedbrændte Atlanta bag sig fortsatte general Sherman sin march mod havet, efterladende en blodig stribe af ubarmhertig ødelæggelse. Tilsidst så general Lee ingen anden udvej end at kapitulere, og den 9. april 1865 mødtes de to hærchefer. Som svar, da Lee ville aflevere sin sabel, sagde Grant: »Behold den, De har været en værdig modstander«.

Syden havde kapitulert, krigen var forbi, borgerkrigens sidste skud faldt den 14. april 1865 om aftenen. Det ramte De forenede Staters præsident, da en fanatiker trængte ind i præsidentens loge i teatret og fyrede sin pistol af mod ham. Lincoln døde næste morgen. Hvad syden derefter oplevede, var et nederlagets og sultens bitre helvede, en sørgelig tilintetgørelse af en civilisation bortvejret af vinden. Nu begyndte en enorm genopbygning af syden. Det var uhyggelige og forfærdelige år for befolkningen, år som aldrig kunne glemmes. De vældige godser og plantager lå bombede, afbrændte og udyrkede hen, alt ødelagt af krigen. Ja det var i sandhed år fulde af lidelser, ydmygelse og sult. Krigen og landets genrejsning skabte en varig modvilje mod negrene, en uvilje som holdt sig helt op til vore dage.

Før slaget ved Gettysburg.

Peo Friis
som

Lesley Grant

Merete Ebbensgård
som

Jeanette Tarleton

Bjørn Olsen
som

Wade Hampton

Lise Hardt
som

Melli Elsing

BAG KAMERAERNE

Filmen *De gyldne dage* er skabt og spillet af amatører, samlet under navnet *Lopeja Film*. Med interesse for film og dramatik startede en gruppe unge i 1961 optagelserne til den film, som *De i aften* skal se.

De har selv lavet alt, dragter, kulisser, scener, manuskript og drejebog. Her kan blot nævnes, at der til filmen er benyttet 50 kjoler, (den kvindelige hovedrolle bærer ialt 11 forskellige), 70 uniformer og frakker, 45 heste og omkring 2000 kunstige blomsterdekorationer. I filmen er der 4 hovedroller, 10 biroller og 200 statister, og det er indfanget af 5 fotografer med 6 kameraer. Forberedelserne og optagelser varede 4 år og har kostet mellem 30 og 50.000 kroner. Men da havde man også nok til 2 film af 4 timer.

De gyldne dage er først og fremmest en farvestrålende billedbog, en romantisk skildring af mennesker, der engang har levet, og som vi kan læse om i eventyrene. Man var blevet enige om at lave en historisk film, og da det netop var 100 året for de voldsomme begivenheder, valgte man en skildring af Amerika under Borgerkrigen mellem Nord- og Sydstaterne og de mennesker, der optrådte i det store drama, nok spillet af amatører i det 18. århundredes dragter, men stadig levende, farverigt og romantisk.

VI TAKKER

for uvurderlig bistand under optagelserne

Eva og Alfred Lybbers

Familien E. Tillisch, godset »Rosenfeldt«

Ambassadør Rolf Andersen, Norge

Gårdejer Jacob E. Petersen og frue

Grosserer E. Berthelsen og frue

Frank Rechendorf og frue

Bent Møller Pedersen og frue

Slotsgartner F. Bindslev, Frederiksberg Slot

Overgartner A. Fürst, Københavns Rådhus

Den amerikanske Ambassade

Telegrafskabet »Store Nordiske«

Folehavens Ungdomshus

Ungdomskollegiet »Nørrevold«

De danske Statsbaner

Arbejdernes Samaritterforbund

K. B. Andersens Danseinstitut

Bornholms Travstutteri

- og mange flere

Poul E. Møller

Jørgen O. Wilsdahl

Jutta Gravang

Lise Hardt

NÅR
DET
VIRKELIG
GÆLDER
GÅR
ALLE
TIL

Reklame

TRØJBORGGADE 12 HILDA 6211

· DISPLAYS - PLAKATER - SERIGRAFI - SKILTE - Udstillinger